

In memoriam

Др СРЕЋКО М. НИКОЛИЋ
(1929-2015)

Срећко М. Николић, професор Географског факултета Универзитета у Београду и научни саветник Географског института „Јован Цвијић“ Српске академије наука и уметности, преминуо је 6. августа 2015. године. Рођен је 1929. године у Штрпцу, седишту Сиринићке жупе на падинама Шар планине на Косову и Метохији. Основну школу је завршио у родном месту, ниже разреде гимназије у Призрену, а учитељску школу у Приштини. Даље образовање је наставио у Београду, прво на Вишој Педагошкој школи (наставна група Географија-историја), а потом на Географској групи Природно-математичког факултета Београдског универзитета, где је дипломирао 1953. године. Средином 1950-их као асистент за предмет картографија, започиње наставно-педагошки и научноистраживачки рад. Академско звање доктора географских наука стекао је 1962. одбранивши докторску дисертацију под називом *Комплексни економско-географски атлас северног Косова с посебним освртом на методе састављања основних карата*. За доцента на Одсеку за географију ПМФ изабран је 1966, за ванредног професора 1975, а редовни професор постаје 1981. на Одсеку за туризмолошке науке ПМФ у Београду.

Области научног интересовања Срећка Николића су популационе науке (демографија, географија становништва, географија насеља и др.) и картографија. Предавао је на Одсеку за географију и Одсеку за туризмологију ПМФ у Београду (Увод у географију, Становништво и туризам, Туристичка картографија, Картирање становништва и насеља и

друге предмете) и на Филозофском факултету у Приштини (Друштвена географија). Радио је у Центру за демографска истраживања Института за друштвене науке, а од 1989. у Географском институту „Јован Цвијић“ САНУ као научни саветник (где је стекао услове за пензију 1994.). Научно се усавршавао током студијских боравака на универзитетима у Москви, Новосибирску и Познању. Обављао је функцију декана Одсека за туризмолошке науке ПМФ, руководиоца Одељења за картографију Географског института „Јован Цвијић“ САНУ, био је члан Извршног одбора Републичке заједнице образовања и Српског географског друштва.

Аутор је три уџбеника, једног универзитетског (*Увод у географију – историја географије и географска откића*, 1977) и два средњошколска (*Географија*, 1971, и *Привредна географија*, 1972); монографије *Београд и околнина* (1974), и преко 60 научних и стручних радова у монографијама, научним часописима и публикацијама са конференција и симпозијума у земљи и иностранству. Његови радови су карактеристични по статистичким методама и тематским картама, аналитичког и синтетског карактера. Учествовао је у конципирању и реализацији бројних научноистраживачких пројеката. Значајно место у истраживачком опусу С. Николића имају комплексна проучавања Косова и Метохије, посебно шарпланинских жупа – Сиринић, Гора, Опоље и Средска. Употпуњена су опсежним теренским истраживањима и картографским прилозима, а препознатљива по настојању да се обједиње својства развојно-програмског али и фундаментално-апликативног научноистраживачког рада.

Својим педагошким, стручним и научноистраживачким радом допринео је развоју географских дисциплина којима се бавио, и развоју наставног и истраживачког кадра у институцијама са којима сарађивао. Иако строг и захтеван, био је праведан професор, спреман да помогне студентима и колегама. Вредан и свестран у истраживачком раду, скроман и ведрог духа био је срдчан и искрен колега.

Радмила Милетић
Географски институт „Јован Цвијић“ САНУ